

Posamezna številka:

1 krono.

TABOR* izhaja vsak dan, razen nedelje in praznikov, ob 18. uri s da-mnom naslednjega dne ter stane celotno 180 K., polletno 90 K., oziroma 45 K., mesečno 15 K. Inzerati po dogovoru. Pri večkratni objavi popust.

Naroči se pri upravi "TABOR", MARIBOR, Jurčičeva ulica št. 4.

POŠTNA PAVSALIRANA

TABOR

Posamezna številka:

1 krono.

UREDNIŠTVO se nahaja v Mariboru, Jurčičeva ul. št. 4, I. nadstropje. Telefon intern. št. 376. UPRAVA se nahaja v Jurčičevi ulici št. 4, priljubljeno. Telefon št. 24. Št. poslovalnice: 11.787.

Na naročila brez denarja se ne vira. — Rokopisi se ne vračajo.

Leto: II.

Maribor, sobota 29. januarja 1921

Številka: 23.

Važen ekspozé čehoslovaškega zunanjega ministra.

Italija in srednja Evropa. Avstrijsko vprašanje. Proti Habsburžanom. Mala antanta.

Vzpostava Nemčije.

Maribor, 28. januarja.

Kdor je poznal Nemčijo pred vojno, in kdor jo opazuje danes, ta ve prav dobro, da tudi po letih vojnih grozot in po katastrofalnem porazu ni izgubila one silne organizirane notranje življanske moči, ki jo je nekoč delala nevarno konkurentinjo vsem ostalim državam. In dasi ravno se Nemčija danes trudi na vse kriplje, da bi pred svetom pokazala, v kako obupnem položaju se nahaja, njen položaj ni slab, ampak je v marsikaterem pogledu celo mnogo boljši, nego katerekoli druge države.

Pri tem zasleduje seveda Nemčija čisto jasne cilje: s slikanjem bede hoče omehčati antanto, da omili mirovne pogoje, ki so v resnici malo pretežki in pretirani ter bi vsak drug narod, razen nemškega, res lahko spravili v obup in v apatijo do vsakega dela. To njeno nastojanje tudi res ni ostalo popolnoma brez uspeha. Med odločilnimi antantnimi faktorji so se naši močje, ki odločno zahtevajo, da se Nemčiji naložena bremena omilijo.

Res je sicer, da sedanja Nemčija ni ona država blagostanja, kakor je bila predvojna Nemčija, toda napačno bi bilo, če bi se jo opazovalo s tega stališča. Sedanja Nemčija je čisto nekaj drugega, nego je bila ona Nemčija pred vojno; toda tudi druge države niso sedaj ono, kar so bile pred vojno in s tega stališča je treba gledati na to celotno situacijo. Ako pa gledamo na Nemčijo s tega celotnega stališča, potem moramo priznati, da se Nemčiji precej boljše godi nego t. zv. zmagovalcem: Franciji, Italiji in do gotove meje seveda celo tudi Angliji.

Nemška industrija se je nepadoma

zopet obnovila in dvignila in danes je že nevarna konkurentinja francoske in angleške; gotovo pa je, da je trgovina Nemčije z Ameriko mnogo večja, nego katerekoli druge države in da nemški izvoz že danes znatno nadkriljuje uvoz. Zelo očitna je tudi namera Nemčije, da izpodrine Francijo. Osobito je v tem oziru interesantna nemška politika napram Rusiji. Nemčija, dasiravno sama ne mara boljševizma, ruski boljševizem vendarle podpira. Seveda ne zastoni. To podpiranje ruskega boljševizma ji nosi ogromne kapitale. Poleg pozitivnih interesov pa zasleduje Nemčija pri paktiranju z ruskimi boljševiki tudi negativne: rušenje večjih in manjših držav, ki jo dele od Rusije.

Interesantne so nekatere pozitivne podrobnosti iz vzpostave nemške industrije. Metalna, tekstilna in kemijska industrija se nahajajo v naravnost kolosalnem razmahu. Kruppove tovarne, ki so imele leta 1919 komaj 11 milijonov čistega dohodka, so ga imele lanske leto že 180 milijonov, a ga bodo imele letos mogoče še enkrat toliko. Zunanja nemška trgovina cvete že danes tako, da je ravnotežje popolnoma vzpostavljeno. Hranilnični depoti se večajo kar vidno in tudi podjetja so sijajno financirana. Hamburg in Bremen delata z neverjetnim napredkom. O tem piše „Kölnische Zeitung“ sama: „Mi prisostvujemo evoluciji s takim razmahom, v kakršnega pred vojno niti verovati nismo mogli.“

Z eno besedo povedano: Nemčija molči in dela, dela tako, da bo že v doglednem času lahko izbrisala vse svoje težave in vrgla s sebe vsa bremena, katera ji je naložila antanta v Versaillesu. Iz vsega tega pa je razvidno dvoje: prvič, da je nemški narod tako močan.

terja je klicala: „O tvoja usoda!“ „Da,“ je odvrnila mati, „glorijozna usoda, kajti nisem ga li nosila in rodila zato, da bo umrl za Sparto?“

Njihov pogum ni bil samo drznega, fizičnega značaja, temveč je bil tudi moralni pogum. Neki Spartanec je bil ranjen v bitki tako hudo, da se je moral kobatiti po vseh štirih; videti je bilo, da se sramuje svoje nerodne pozicije. „Koliko boljše je,“ je rekla njegova mati, „veseliti se radi junaštva, kot pa sramovati se radi ignorančnega smeha!“

Lahko bi se domnevalo, da je povzročal način vzgojevanja špartanskih žensk, da so postale razuzdane in drzne, toda močni dokazi so, ki pričajo, da se taki rezultati niso pojavili radi njihovega neprestanega občevarja z mladenci. Presestvo je bilo pri njih popolnoma nepoznano.

Plutarh nam pripoveduje povest, da je neki tujec vprašal Geradasa, nekega zelo starega Spartanca, kakšna kazen je v Sparti določena za presestnike. Starec je odvrnil: „O tujec, v naši deželi ni presestnikov.“ Tujec pravi nadalje: „Kaj pa če bi bil kakšen?“ „Tedad,“ je rekel Geradas, „bi za kazen moral dati tako velikega bika, kateri bi lahko pil iz Eurotosa, če bi stal na Tavaretusu.“

da ga ne more zadušiti nobena sila, — drugič pa, da kljub temu, da sedaj molči, že danes misli na bodočnost in na — revanšo.

Kaj pa delamo mi, celokupni včerajšnji sovražniki Nemčije in zmagovalci nad njo? Roke držimo skupaj ter se — pripravamo.

Zgodovinski dan.

Dne 6. februarja bo Italija kronala svoj zločin, izvršen nad našim narodom ob Soči, Idriji, Vipavi, Reki in Raši, v Brdih, na Krasu, na Vipavskem, na Pivki in v Istri. Ta dan bo z velikanskim pompom, ob zvonjenju zvonov, pokanju topov in igranju vojaških godb po njenem sangvinističnem običaju slovesno proglasila aneksijo nam uropanega ozemlja.

Nepopisna bo tega dne ošabnost in nadarjenost naroda, ki se gladen brani samo še od ostankov nekdanje davne kulture svojih prednikov, a še bolj nepopisna in trpka bo ona bolelost, ki bo razjedala srca šesterim stotisočem naših bednih bratov, ki bodo morali molče zreti, kako se zgrinjajo nad njimi ostudni valovi rimskega imperijalizma.

Vse do danes je teh šestero stotisočev upalo, in upalo bo vse do 6. februarja, da končno vendarle vzide preko Alp zarja svobode, da zasije solnce naše kraljevine tudi njim, zavitim že nad dve dolgi leti v robsko temo. Tega dne pa bo to upanje umrlo, tega dne bo nado v to zarjo zamoril huronski vrišč Kalabrežev. Za vedno?

Ne, nikoli ne! Tudi po 6. februarju, tudi po pompozni aneksiji bo ta zemlja ostala naša in naša bodo ostala srca vseh onih šesterih stotisočev ob Soči, Idriji, Vipavi, Reki in Raši, ob obali sinje naše Adrije, v Brdih, na Krasu, na

Tuiec se je seveda nad tem zelo začudil in je vskliknil: „Toda kje more biti na svetu tako velik?“ Geradas se je nasmehnil in rekel: „In kje more biti v Sparti presestnik?“ „Ta jezik je morebiti nekoliko pretiran in v Sparti se je dovoljevalo izvršiti stvari, kakršne bi se pri nas v sedanjih časih ne dopustile. Pri njih je namreč namen ženske bil izključno ta, da se producira močne otroke. Ako žena radi fizičnih nedostatkov svojega moža ni bila v stanu roditi krepkih, zdravih otrok, si je lahko izbrala drugega in njenega početja se ni obsojalo, temveč smatralo hvalovrednim, samo če si je potom tega zagotovila krepkih otrok. Na ta način je slaboten mož lahko posodil svojo ženo tujcu in nekatere žene so imele po dva moža. Samo en slučaj je znan iz špartanske zgodovine, da je Spartanec imel dve ženi in ta slučaj je edini. Žene so imele v tem vprašanju več svobode. Toda vsi ti in podobni slučajji so morali biti popolnoma izjemni. Žene so bile zveste svojim možem in močje so bili ponošni na svoje žene. Neko revno deklico se je vprašalo, kakšno doto zamore dati svojemu ženinu. „Neomadeževano čistoto svojih prednikov,“ je rekla. Neko osebo se je

Vipavskem, na Pivki in v Istri. Naša bodo ostala in bodo daleč od tega, da se kdaj uklonijo nasilju, da se kdaj puste zadušiti in potujčiti. Zato pa bodo praznovali ti šesteri stotisoči 6. februar s sveto zakletvijo v srcu, da ostanejo vekomaj trdni in zvesti narodu svojih pradedov.

Kako pa naj praznujemo ta dan mi? Mar li z žalostjo? Z jokom? Z rokami prekrižanimi na prsih?

Da pokažemo zunanjemu svetu, da se te zemlje nismo odrekli tudi vkljub temu, da so naši diplomati podpisali v Rapallu sramotno pogodbo „sporazuma“, je naša dolžnost, da ta dan odenemo naše ulice, naša mesta, naše trge, vasi in sela v črne zastave, da ta dan zberemo vse svoje misli ter jih posvetimo edinole onim šesterim stotisočem naših bednih in zaslužjenih. Da še bolj pokažemo naš protest svetu, pojdimo na ulice v žalnem sprevodu.

Toda samo to ni dovolj! Treba je, da se tega dne lotimo tudi pozitivnega dela. Po vseh naših mestih, trgih, vaseh in selih naj se prirede cvetlični dnevi in zbiranja za naše obrambne organizacije, predvsem pa za Jugoslovensko Matco. Stotisoči, da, milijoni se morajo tega dne nabrati od Triglava do Balkana za naše zaslužjene brate, za onih šest stotisočev oropanih solnce svobode.

Na delo torej za zgodovinski dan 6. februarja!

K sobotni aferi.

Poset nekaterih naših vojaških in civilnih oseb sobotne plesne prireditve nemškega Männergesangvereina je razburil našo javnost, ter našel odmev tudi v našem časopisju širom Jugoslavije. Radi tega smatramo za moralno dolž-

poslalo, da nagovori lacedaemoniansko ženo, da pomaga pri nekem nečastnem delu. „Ko sem bila deklica,“ je rekla ona, „se me je učilo, da ubogam svojega očeta in ubogala sem ga; odkar sem pa postala žena, ubogam svojega moža; če želiš torej od mene, da nekaj storim, pojd in povej najprej mojemu možu.“

Takšno so bile špartanske ženske skozi mnogo generacij. Nobene besede graje ni mogoče prinesiti napram njim. Resnica je, da prosto občevarju mladim možem z mladimi ženskami in pomanjkljivost pri oblačenju špartanskega ženstva je „pretreslo“ navadnega Atenčana in o tem so pisali celo nekateri pisatelji, zlasti Euripides. Toda splošna čistost špartanskih žensk je potrjena od vseh principalnih pisateljev, ki so razpravljali o konstituciji Sparte, ko je bila na svojem višku. Na čelu teh pisateljev so zlasti Plato, Xenophon in Plutarh. Brez dvoma je sistem deloval pod radikalnim defektom. Bil je izključljiv; podil je stran vse tujce; onemogočal je višje kulturo, vsaj za moške in sumil je vso višjo umetnost kot nagib k luksurjoznosti.

(Dalje prih.)

Zanimivosti iz življenja žensk v stari Grški.

(Dalje.)

„Da,“ je rekla ona. „Mislim, da bi zamogla zadavati vola, pri Kastorju in Poluksu, kajti vršim telesne vaje in znam skočiti visoko.“ One niso bile samo močne po telesu, temveč so se globoko interesirale vseh stvarih, tičočih se države. One so potopile vse, tudi materinska čuvstva, vse za dobrobit njihove komunitete. Mnogo povesti in rekov o tem se je ohranilo do današnjih dni.

Neka špartanska mati je poslala v vojno svojih pet sinov. Izven mesta je čakala novic, ko je zvedela, da se je bitka začela.

Nekdo je prišel in ji povedal, da je v bitki padlo vseh pet njenih sinov.

„Ti ničvredni suženj,“ je rekla mati, „to ni, kar sem hotela vedeti; jaz hočem vedeti, kako se bori moja domovina!“

„Zmagovito,“ je rekel on.

„Voljno tedaj,“ je odvrnila mati,

„slišim o smrti svojih sinov.“

Neka druga žena, ko je pokopava svojega v bitki padlega vojaka, je bila domolovana od neke stare ženske, ka-

nost, da prinesemo v to afero malo svetlobe.

Po informacijah, ki smo jih prejeli na verodostojnih mestih, je posetilo to nemško zabavo le manjše število naših častnikov in to deloma iz radovednosti, deloma pa iz malomarnosti, ker se niso informirali, kdo da je oni, ki zabavo prireja. Posebno pa še, ker je mestna komanda dovolila vojaško godbo ter je bilo vabilo razglašeno tudi v dnevnem povelju.

Mestna komanda je to storila, ker je dobila od pristojne policijske oblasti zagotovilo, da to društvo ni nacionalno nemško. Istotako je tudi povabilo, katero ji je bilo doposlano od društva samega le vsled tega zagotovila uvrstilo v dnevno povelje.

Krivda, da se vabilo na Koroški večer ni razglasilo v dnevnem povelju tiči pa v tem, da prireditelji tega večera sploh niso razpošiljali nikakih vabil in tako seveda tudi mestna komanda ni prejela nobenega tozadavnega povabila.

Celotna krivda na celi sobotni aferi pada tako na nesporazumljenje, neorientiranost in na malomarnost, a osobito na one, ki so nemško prirediteljem dovolili v prepričanju, da to društvo ni nacionalno, uverjeni v jagnje, ki pa jo pod kožo voljčje narave.

Mariborskim Nemcem pa, ki se sedaj perejo, bodi povedano, da smo z njimi doslej vse predobro postopali, ako vzamemo za merilo, kako postopajo Nemci na Koroškem Slovenci.

Notranja in zunanja politika.

* **Občinske volitve v Sloveniji.** Kakor poročajo „Novosti“ iz Beograda, se predpriprave za razpis občinskih volitev v Sloveniji že bližajo skorajšnjemu zaključku ter bodo kmalu razpisane. Prvotna vest, da se bodo volitve izvedle na podlagi imenikov zadnjih volitev v konstituantu, se sedaj popolnoma potrjuje.

* **Manevriranje.** Zadnje dni širi klerikalno, zajedničarsko in drugo podobno časopisje nebroj najalarmantnejših vesti o političnem položaju, o snovanju bloka opozicije, o premoči Protiča, ki bo baje kmalu prevzel vodstvo ter postavil vladu iz njemu dragih strank itd. Seveda so vse te vesti le manevriranje, da bi z njimi prikrili dejstvo, da dr. Korošec moleduje po Beogradu okrog Pašića, kako bi kljub vsemu prišel v vladu.

* **Zadnji termin.** V torek poteče zadnji rok za polaganje prisege. Oni poslanci, ki do torka ne bodo prisegli, bodo izgubili vsako pravico izvrševati še nadalje poslanske funkcije. Klerikalci so v hudih skripcih in ne vedo kaj bi. Sodi pa se, da bodo prisegli.

* **Izjemno stanje v Splitu.** Dalmatinska vlada je izdala v sredo ponoven razglas na narod, v katerem ga opozarja na politično resnost sedanjega časa ter o potrebi reda in mira. Ako ne bo konca incidentov, bo vlada prisiljena proglasiti izjemno stanje. Ker pa je bil kljub temu v sredo zvečer napaden nek italijanski podčastnik, je vlada odredila, da se morajo vsi javni lokali zapreti že ob 21. uri ter da se po tej uri ne sme nihče brez posebnega dovoljenja več pokazati na ulici.

* **Za povračilo škode, povzročene v bojih za Reko.** Na torkovi seji konstituantne je demokrat Josip Kučić podal na ministrskega predsednika Pašića interpelacijo radi povračila škode, povzročene prebivalcem Sušaka, Kastru, Krka

in Raba pri zadnjih bojih za Reko. V interpelaciji vprašuje tudi, kdo bo to škodo povrnil ter kakšne so zapreke, da se begunci omenjenih krajev še ne morejo povrniti domov. Ker Pašić ni bil prisoten, je odgovor zaenkrat izostal.

* **Iz bosanske politike.** Dne 1. febr. začne izhajati v Sarajevu nov list „Telegram“. List bo baje neoficijelno glasilo komunistov, ker je oficijelno glasilo „Glas svobode“ vladno prepovedano. — Radi imenovanja novega bosanskega predsednika kroži sedaj po Sarajevu nova kombinacija, po kateri bi imel to mesto zasesti dr. Pečanac, vendar pa se smatra to kombinacijo za malo verjetno.

* **Lažnjive dunajske vesti.** Zidovska dunajska „Südslawische Korrespondenz“ je raztrosila v svet vest, da je bil na regenta Aleksandra nameravan atentat. Nesmiselno bi bilo povdarjati, da je ta vest popolnoma brez podlage, ker ji že vir, iz katerega je izšla, jemlje vsako verodostojnost.

* **Italijani nimajo volje zapustiti naših ozemelj.** Dasiravno bi se bile ratifikacijske listine lahko že zdavnaj zamenjale, čemur bi sledila predaja nam pripadajočih ozemelj, se to vendar še ni izvršilo. Italijani odlašajo s tem čimdalje močje ter iščejo pri tem na vseh krajih in koncih izgovore in pretveze. Najprej so našli dogodek na Rabu, potem vprašanje baroške luke, zatem incident v Splitu in končno prinaša sedaj „Idea Nazionale“ še en vzrok — vprašanje demilitarizacije Boke Kotorske. Kakor poroča ta list, je italijanska vlada zahtevala v Beogradu prijateljskim potom, naj se naša vlada naknadno k rapalski pogodbi zaveže, da bo popolnoma razorožila Boko Kotorsko ter da ne bo gradila nikakih vojnih ladij, na kar pa je naša vlada odgovorila odklanjajoče.

* **Zanimivo priznanje Nittija.** Bivši italijanski ministrski predsednik Nitti je v pogovoru z nekim ameriškim žurnalistom izjavil, da Evropa še nikoli ni boleha na tako opasnem imperijalizmu, kakor boleha sedaj. Tudi oboroževanje velikih in malih držav ni bilo še nikoli tako nervozno kakor zadnje čase. Vsem pa prednjači — Italija. To je prva in najhujša obsodba bivšega italijanskega državnika svoje lastne države.

* **V Italiji je že zopet zavrelo.** Po nekaj tednih miru je v Italiji sedaj zopet zavrelo. Spopadi med fasisti in socijalisti so na dnevnem redu, požigajo se obojestransko tiskarne in domi in pri tem pada tudi obilo žrtev, deloma ranjenih, deloma mrtvih. Do najhujših izgrediv je prišlo zadnje par dni v Ferrari, Vignoli, Cecini, Livornu, Firenzi, Vicenzi, Cavarceru, Chiavassu ter tudi v Rimu. Stavke se množe od dne do dne in mnogo mest je brez razsvetljave, vode in tramvaja.

* **Spor med komunisti in socijalisti v Trstu.** V Trstu je prišlo v četrtek zvečer do podobnega slučaja, kakor se je dogodil pred mesecem v Pragi. Takrat so komunisti zasedli uredništva in tiskarno „Prava Lida“, sedaj so pa tržaški komunisti vdrli v uredništva in v tiskarno „Lavoratore“, ki je bil doslej socijalističen ter proglasili oboje za svojo last. Ta dogodek je izzval med socijalističnim svetom v Trstu seveda mnogo razburjenja in za danes, v petek, je sklicanih več obojestranskih shodov. Kako se bo ta incident razrešil, ni znano.

* **Pariška konferenca prekinjena.** Danes v petek se je pariška konferenca zaključila, ker radi raznih nesoglasij ni mogla priti do pozitivnega dela. Sklenilo se je, da se ta konferenca sestane zopet v Londonu in sicer najbrže ko-

ma 21. februarja, pariški listi pa tudi v to bodočo londonsko konferenco nimajo mnogo zaupanja. Vsled prekinjenja te konference bo najhujše prizadeta Avstrija, ki je doslej trdno upala, da se bo na tej konferenci ugotovila kreditna pomoč za njeno reparacijo, kar se pa ni zgodilo. Avstrija je tako izročeno zopet sama sebi in skoro neizogibno je, da bo prišlo sedaj do popolne krize.

* **Vesti o rovarstvu bivšega cesarja Karla neresnične?** Šef zapriseženega političnega departementa zvezni svetnik Motta je izjavil v nekem pogovoru s posebnim poročevalcem „Gazetta del Popolo“, ki izhaja v Turinu, da ne vedo uradni krogi o kakih intrigah bivšega cesarja in njegove okolice v Švici nič. Ko je pribežal ekscesar pred dvema leti v Švico, se je zavezal s častno besedo, da ne bode kršil gostoljubnosti Svice s kakimi političnimi rovarjenji. Dokazov, da bi te svoje besede ne držal, se dosedaj še ni doprineslo.

* **Spor med boljševiškim voditelji.** Med boljševiškim voditelji, osobito med Ljeningom in Trockim in Buharinom, je prišlo do ostrih nesoglasij. Eden očita drugemu krivdo na neuspehu boljševiške vladavine.

* **Položaj v Bologni.** Radi upepeljenja delavskega doma v Bologni se je proklamirala generalna stavka. Obrat se je zaustavil le v na pariferiji mesta ležečih delavnicah, medtem ko so trgovine v središču mesta odprte.

* **Izid glasovanja socijalistov v Švici.** Končen izid praglasovanja v švicarski socijalno-demokratski stranki radi pristopa k tretji internacionali se je danes objavil. Proti pristopu je večina 16.601 glasov.

* **Venizelos v Parizu.** Bivši grški ministrski predsednik Venizelos je prispele v četrtek v Pariz, kjer je konferiral z angleško delegacijo pariške konference.

* **Izvoljena francoska podpredsednika.** Zbornica je izvolila bivša vojna ministra Raiberti in Le Sevres podpredsednikom.

Zanimivosti.

Satan v ženski. Ženska je skrivnostna stvar. Ko se ji moški približa in ko ga se nima v oblasti je nežna, sladka in polna vseh vrlin, pravi angel, a ko ga ma v svoji oblasti, ko je že onkraj poročnega oltarja, tedaj izgine čisto z nje vsa nežnost, vsa sladkost in vse prejšnje vrline in iz angela postane satan. Dobra žena pa je največji blagoslov in taka žena zamore tudi iz slabega moža napraviti dobrega človeka, toda dobra žena je tudi — bela vrana. Slaba ženska pa napravi tudi iz najboljšega moža večkrat najslabšega in ne malokrat ga privede celo tako daleč, da postane ubijalec. Slaščitar Albert Sedelmayer na Dunaju je bil vse svoje življenje dober človek in s svojo prvo ženo se je razumel prav dobro, ko pa mu je ta nenadoma umrla, se je seznanil z neko drugo, navidez najboljšo in najpoštenejšo žensko ter se z njo tudi poročil. Toda že kmalu po poroki je spoznal, da so padle z nje prej nežna angeljska krila in mesto teh je stal pred njim pravi ženski satan, brutalen, nenasiten in verolomen. Ko sta posečala skupaj kavarno in gostilne, je ona na skrivaj koketirala z drugimi in marsikatero noč, ko jo je Albert zamačkal doma, je preživela v družbi drugih. Ko se je ob jutru vrnila zopet domov, ga je često skesana prosila odpuščanja in soprog ji je — odpustil. Ko pa se je to le vse češče ponavljalo, je prišlo med njima do tragičnega razdora. On je začel popivati in je kmalu postal najhujši pijanec in propadlec. Ko sta se sedaj nekega jutra zopet sesla doma vsak s svoje temne poti, sta se zopet sprla in pri tem je mož svoje ženo — zadavil. Zadržano je potem obesil, a preiskavaje dognala, da se ni obesila sama in

dvakrat nesrečni mož je bil odveden v zapor. Tako je satan v ženski upropastil ne le soproga, nego tudi samega sebe. Zopet ena izmed neštetihi zakonskih tragedij in vendar se bodo moški še dalje ženili v trdni nadi, da je ona, ki so si jo izvolili — drugačna nego druge.

Dnevna kronika.

— **† Ema Batič.** Pred par dnevi smo položili k grobu prerano umrlo učiteljico Ema Batič, Goričanko, ki je dosegla komaj cvetočo mladost 25 let. Ze dalj časa je bolehal na zavrtni bolezn, ki ji je nenadoma odvzela nit življenja. Bila je vestna, skrbna in vzorna učiteljica, ki je vzgajala mladino v narodno-zaveden naraščaj klenih in samozvestnih značajev, „ki se bodo zavedali, da so Jugoslovenci-gospodarji, ne pa kakor mi, ki ne moremo še pozabljati, da je plesal po naših hrbitih bič Germanov-valpetov“, kakor je vedno dejala. Ni bila zelo priljubljena samo pri svojih učencih, temveč tudi v vseh onih zavednih slovenskih krogih, ki so jo poznali. Nikoli se ni silila v ospredje, temveč delovala vedno tiho, a vztrajno. Ni se ji izpolnila najsrčnejša želja, da bi videla našo lepo Primorsko osvobojeno. „Kako ječi ta narod pod tem težkim jarmom, ve le oni, ki je kri njegove krvi“, se je vedno izražala. „Z brahijalno silo jim hočejo odvzeti materinski jezik, vklepajo jih v verige in tirajo v zapore. Vse to jim ne bo nič zaleglo. Prišel bo dan, ko bodo plapolale po naših primorskih mestih in kraških brodih siovenske trobojnice. To čutim v globini svoje duše“. Nisi čakala tega, legla je v zelenem Stajerju pod hladno rušo. Spavaj mirno Emica, spomin nate nas bode bodril k borbi za naše Primorje. Tužnim starišem naše globoko sožalje.

— **Vodja deželne vlade dr. Pitamic v Mariboru.** V četrtek se je udeležil vodja deželne vlade dr. Pitamic važne konference razmejne komisije. Baje je prišlo pri dopoldanski seji do razburjenja nasprotji med našimi in avstrijskimi delegati. Kakor čujemo, bo morala komisija še enkrat na licu mesta ugotoviti dejanski položaj obmejnih razmer, zlasti na onih delih Slovenskih gor, kjer so nas oropali za približno 10.000 naših zavednih Slovencev. Dr. Pitamic se je z večernim vlakom vrnil v Ljubljano.

— **Spremembe pri okrožnem sodišču Maribor.** Nadsvetnik Kronvogel (doslej v Sv. Lenartu v Slov. goricah) je dne 27. t. m. prevzel posle vodstva okrajnega sodišča, dosedanjí vodja svetnik dr. Mulej je pridelen kazenskemu senatu; namestnik državnega pravdnštva dr. Silvester Lavrenčak je premeščen v Ljubljano (kamor je že odšel), na njegovo mesto je imenovan okrajni sodnik dr. Hojnik.

— **Obratno ravnateljstvo Juž. žel.** je na „Männergesangverein“ zastopal nam Slovincem zelo naklonjeni višji inšpektor Ogrinc v spremstvu svoje soprege. Kdo je zastopal ravnateljstvo istega podjetja na našem Koroškem večeru?

— **Novi odbor „Zveze“ Maribor.** Na zadnjem rednem občnem zboru „Zveze jugoslov. železničarjev“ podružnica Maribor, so bili izvoljeni: predsednik Kežar, revident v. p. sedaj ravnatelj podružnice „Balkana“ Maribor, I. podpredsednik Skrijanec, revident; II. podpredsednik Selinšek, skupinovodja v delavnici; tajnik Crnjavič, uradnik pri kontroli dohodkov; blagajnik Kranjc, revident. Od novega odbora pričakujemo vse najboljšje.

— **O Josipu Stritarju.** Svoječas smo se obrnili na različne osebe s prošnjo, prispevati k zbirki za Josipa Stritarja. Sprejeli smo 300 K, ki smo jih zamenjali pred Božičem za 1200 nemško avstrijskih kron. Za ta denar je kupila ga Kristanova, soproga častnika, pridelnega reparacijski komisiji na Dunaju, več butelj vina, malinovca in različne jedi. Ga Kristanova nam je sporočila, da sta našla s soprogom J. Stritarja prav slabega, v nezakurjeni sobi. Oči in sluh so mo zelo opešali. Daril je bil zelo vesel ter jima

pokazal ostanek vina v steklenici, ki si ga je štedil za božične praznike. Društvo se je zahvalilo v svojem imenu in imenu svoje žene s sledečim pismom: Da bi se dostojno zahvalila za Vaše nenadno in tako obilno darilo, zato bi zastoj iskala primernih besed. Toraj samo eno, to pa zajeto iz dna ginjenega srca: Hvala! Vse tako potrebi ustrezno, prav gospodinsko izbrano, pa ta vina! Tokajec! Gospod in gospa Kristan sta bila silno ljubezna. Hvala tudi njima. Več mi branijo slabe oči. Oprostite!

To je prava mana.
Ljuba, slastna hrana.
Hvala društvu blago.
Za darilo drago!
Srečno novo leto
Iz nebes poslano,
Srečno naj začeto
Srečno bo končano!

To pismo objavimo in se obračamo s prošnjo na vse tiste, ki bi hoteli pomagati. Mogoče podari kdo slanino ali sladkorja. Naše društvo bo skrbelo, da pridejo darila v njegove roke.

Mariborsko slovensko žensko društvo.

Guštanjski nemčurji postajajo dan za dnem bolj predrzni. Oblasti opozarjamo osobito na grajsčaka, pritepega Prusa, Ernesta Osiandra, ki je glavni steber tukajšnjih propagatorjev. On in njegova družina, osobito hčerka Elza je strašna delavka celovskega „Heimatsdiensta“. Ona ne hodi samo pogosto v Nem. Avstrijo, ampak vzdržuje tudi tukaj pod krinko prijateljskih sestankov nemških otrok kar celo šolo, učijo se peti in druge slične predmete, ki spodbujajo mladino v nemškem duhu. Vsako nedeljo igrali so zastavnicu in pri tej zabavi zahtevalo od tukajšnjega učitelja, da v prisotnosti šoloobveznih otrok zapoje nemško narodno himno, kar je tudi storil. Marija Brundula je pretekli teden v Celovcu rekla proti nekemu trgovcu: „Was, ich werde die Ausfuhrbewilligung nicht bekommen, wo wir (Brundolovi) Tag und Nacht für Deutschösterreich im Miesthale arbeiten?“ V nemškem političnem smislu deluje tudi vdova nekega generala, ona hodi od hiše do hiše, seveda kjer sme, da poučuje francoski, vrag je pa to, da vrabci drugače pojejo. Dr. Mišič, kot rojen Korošec, je moral iti iz domače grude na ukaz oblasti, Ernest Osiander je Prus, toraj ni domačin, moral bi se preje iti; generalovka je tuja državljanka, Nemka, nima nič tukaj iskati, morala bi tudi iti; Marija Brundula si želi N. A., naj se jo pošlje tja. Naveličali smo se obzirov od strani oblasti, ali jih izženejo oni, ali jih bomo pa izgnali mi guštanjski in okoliški fantje združeni z begunci. Zob za zob.

Godbe za „Bergfest“ prepovedane. Kakor izvemo, je iz zadnjih dogodkov vojaška oblast prva izvajala posledice ter prepovedala udeležbo vojaške godbe pri nemskonacionalnem „Bergfestu“. Temu vzgledu je sledila tudi železničarska godba. Baje se je zopet izvoljeni predsednik „Zveze“, bivši narodni predstavnik Kejzar tozadevno zavzel pri načelstvu delavnice in dosegel, da je železničarska godba ne sme igrati na tem plesu. Če bi to bilo v Avstriji, bi tega sploh ne bilo treba prepovedati in če bi bilo že tako daleč prišlo, bi — uvažujoč vzroke teh prepovedi — vsaj v najdem trenutku tudi politična oblast preklicala svoje dovoljenje. „Bergfest“ se bo vršil s pomočjo civilno preoblečenih godcev.

Bezirksgericht Marburg se s svojim v vreci zavritim avstrijskim cesarjem ter s prusko porotno dvorano še vedno nujno priporoča kraljevemu jugoslovenskemu okrajnemu sodišču. Medtem bi se stari ovoji z nadpisi „K. k. Bezirksgericht Marburg“ dali izrabiti za — interne namene.

Konec Kokoschineggove jajčice afere. Kakor znano, sta bila svojčas pred okrajnim sodiščem obsojena trgovca Kokoschinegg in ravnatelj Jadranske banke Praprotnik vsak na 40.000 K globe radi potvorenja izvoznice za izvoz jajc v Svico. Ravnatelj Praprotnik se je že takrat zagovarjal, da mu niti na misel ni prišlo, da bi bil Kokoschinegg napeljeval naj ponaredi izvoznico oziroma naj jo popravi. Rekel mu je le,

naj si preskrbi drugo. Kokoschinegg pa je namesto, da bi bil izvoznico zamenjal ali jo dal pri centralni upravi v Ljubljani uradno popraviti, je šel k spediterju Reitinger ter si tam po uradniku dal popraviti (zradirati) izvoznico. Ze takrat si javnost ni mogla tolmačiti, zakaj niso prišli tudi tvrdko Reitinger, ki je nekaj izvršila, o čemer je morala vedeti, da vsebuje vse znake hudočinstva, čeprav je Kokoschinegg izjavil, da prevzame on vso odgovornost nase. Zoper kaznen prvega sodnika sta se oba pritožila. Te dni se je vršila pri vzklicnem kazenskem senatu tukajšnjega okrožnega sodišča vzklicna razprava. Kokoschinegg je zagovarjal dr. Rosina, Praprotnika dr. Koderman. Vzklicni senat je spoznal Kokoschinegga krivega, a mu znižal prvo sodbo od 40.000 na 20.000 K ali na 48 ur zapora, ravnatelj Praprotnik pa je popolnoma oproščen.

Cušev večer. Oficirski zbor mariborske garnizije je, kakor čujemo, nameraval prirediti 1. februarja zabavni večer v korist vdove in sirot po Nemcih ubitega podnarednika Cuša. Ker se pa istega dne vrši že pošarski ples, se je Cušev večer odgodil za poznejši čas; kdaj se bo vršil, bomo pravočasno poročali, opozarjamo pa že sedaj slov. občinstvo na ta dobrodelni večer, da že sedaj pomaga z darovi in pripravami, da bo čim sijajnejše uspel.

Poziv. Velik del našega naprednega visokošolskega dijaštva se nahaja v skrajno bednem stanju. Ponavljajo se slučajji, da morajo najbolj nadarjeni in marljivi dijaki zapustiti visoko šolo in si iskati praktičnega poklica pred dovršitvijo svojih študij, da se morejo preživeti. Narodna in socialna dolžnost imovitejših slojev je, da skrbijo za gmočno pomoč našemu naraščanju in se ne odtegnejo žrtvam za napredno dijaštvo. Zato se obrača podpisana Jugoslovenska demokratska starešinska organizacija do napredne javnosti z vljudno prošnjo za pomoč. Vabimo posameznike, da pristopijo kot podporni člani z letno članarino 24 K ali pa se spomnijo z enkratnim večjim darilom dijaškega podporna sklada. Prijave in naklonila naj blagovolijo pošiljati na naslov blagajnika Antona Lovše, gimn. prof. v Ljubljani, Sodna ulica 6. Odbor Jugoslovenske demokratske starešinske organizacije.

Zbornični dan. Radi praznika v sredo dne 2. februarja se vrši trgovski in obrtni zbornični dan v četrtek dne 3. februarja v Mariboru, Jurčičeva ulica št. 8, 2. nadstropje. Uradne ure od 9. do 12.

Bralno društvo v Račjem priredi danes, v soboto 29. januarja v prostorih gospoda Lašiča pri kolodvoru plesni venček s sodelovanjem domačega kvarteta. Vstopnina 10 K.

Požarna bramba na Pobrežju pri Mariboru priredi na pustno soboto, dne 5. februarja v gostilni Rojko na Spodnjem Pobrežju svoj letošnji družinski večer s plesom. Podporni člani in prijatelji brambe, ki so bili pri povabilu mogoče prezreti, naj se blagovolijo obrniti tozadevno na člane društva. — Naznanja se tudi obenem, da veselica dne 2. februarja v gostilni Riedl ni naša prireditev, ampak zrkovške požarne brambe. Načelstvo.

Kredit za ruske begunce. Minister za prehrano je odobril kredit 5 milijonov dinarjev ruskim beguncem v Boki Kotorski, da si morejo za to vsoto nakupiti potrebščin v svojih skladiščih.

Umor v Lipi. Dne 2. t. m. se je našlo blizu občine Lipa v malem gozdu poleg poljske poti iz Lipe proti Gamčanom truplo neznane umorjene ženske. Truplo je 145 cm dolgo in srednje rejeno. Lasje v 4 kitah so kostanjeve, spredaj nad čelom bolj svetle barve. Oči sive ali sivkastomodre barve. Roki in noge so navadno majhne, vendar je koža na dlani rok nekoliko žuljava in zgubana. Obraz je enakomeren. Pri truplu našli ste dve spodnji krili, eno iz belega domačega platna, dolgo 73 cm, v katero je vtkanih v vrstah od pasu proti tal več rdečih četverkotov v velikosti 5 mm. Krilo je na več krajih zakrpano, deloma so krpe iz rdeččrtanega blaga

za žimnice. Drugo krilo je iz belega navadnega šifona, dolgo 64 cm. Obe krili ste precej obnošeni. Kdor bi zamogel podati natančnejše podatke v svrhu ugotovitve osebnosti umorjenke, naj to pisnim ali ustnim potem naznani okrožnemu sodišču v Mariboru.

Najnovejša poročila.

Dr. Benešev ekspozé o zunanji politiki Čehoslovaške.

LDU Praga, 27. jan. (ČTU.) Na današnji seji poslanske zbornice je imel minister za zunanje posle, dr. Beneš, svoj ekspozé o zunanje-političnem položaju:

Glede razmerja čehoslovaške republike do Italije

je minister dr. Beneš izjavil, da rad potuje v Rim spričo dejstva, da Italija v vseh srednje-evropskih političnih vprašanjih zavzema paralelno stališče, kar prihaja do izraza v čehoslovaški pogodbi z Jugoslavijo in Romunijo. To potovanje v Rim pomenja naglašanje te politike in neposreden sporazum glede avstrijskega in madžarskega vprašanja, glede problema dinastije Habsburžanov in poizkusa, obnoviti prejšnje razmere v gospodarskem in političnem oziru. Kot podlago bodočih pogodb se morajo pred vsem uveljaviti mirovne pogodbe. Najvažnejši interesi Evrope se že mnogo let presojajo s stališča

anglo-francoske zveze

kot edine avtoritete v zmedeni sedanosti. Ta zveza je najboljša jamstvo, da se države drže mirovnih pogodb in za Čehoslovaško je intimno sodelovanje s Francijo in Anglijo v vseh vprašanjih evropske politike conditio sine qua non.

Glede razmerja do Zedinjenih držav

sodi minister, da se bodo naravni odnosi med Evropo in Ameriko kmalu morali na novo oblikovati, zlasti glede razmer v Rusiji. Razmerje čehoslovaške republike do Amerike se ne naslanja samo na hvaležnost, marveč je narekuje tudi pravilno razumevanje vseh velikih problemov.

Kar se tiče razmerja do Avstrije

izvaja dr. Beneš: Mednarodni položaj ne dovoljuje, da bi se izpremenili razni členi senžermenske pogodbe, toraj se tudi vprašanje združitve v Nemčijo v resnici ne more staviti na dnevni red, ne glede na to, da Nemčija danes niti nima možnosti, da bi resno mislila na to. Ako se nam grozi s to eventualnostjo, se s tem dela le razpoloženje. Ravnotako tudi nima podlage dilema združitve ali podonavske federacije. Jugoslavija in Romunija ne prihajata v poštev, ker sta od središča bivše monarhije preveč oddaljeni. Kar se tiče Čehoslovaške, je gotovo, da se ta misel odklanja že od vsega početka. Avstrijsko vprašanje ni le problem Srednje Evrope, marveč svetovni problem. Potruditi se moramo, da skupno z Jugoslavijo iz Romunijo natanko premočimo vse gospodarske pogoje, da postavimo naše bodoče razmerje do Avstrije in do Madžarske na trdne pogodbe in prepričimo vse bodoče poizkuse vsenemske srednje Evrope. Takozvana bratislavka konferenca se ne more baviti z vsemi temi vprašanji. Toda na sestanku, ki ga bodo merodajne državni imeli v Porto Rose, se bo gotovo našla ugodna podlaga na rešitev teh problemov.

Kar se tiče razmerja do Madžarske,

izjavlja minister, da je čehoslovaška republika pripravljena, pogajati se z Madžari v vseh najvažnejših zadevah, toda Madžarska se mora izpremeniti in mora prenehati s svojo brezmiselnim propagando v Angliji, Ameriki in v Franciji. Minister dr. Beneš povdarja nato razliko med notranjo politiko Čehoslovaške in Madžarske. Povrnitev bivšega cesarja Karla bi bila za nasledstvene sosednje države Madžarske upravičeni dejanski casus belli. Po sklepu konference veleposlanikov z dne 2. februarja 1920 je izključen vsak povratak dinastije Habsburgovcev v kakršnikoli obliki ali vsebini na kakršni-

koli prestol v osrednji Evropi. Čehoslovaška vlada nima pravice, vmešavati se v notranje zadeve drugih držav, ne more pa biti dvoma, da tvori demokratične ideje vseh sosednjih držav, Madžarske izredno jamstvo za mir in vzpostavitev prijateljskih odnosov med posameznimi narodi. Ne, da bi se hoteli vmešavati v madžarske razmere, moram reči, da ne bomo tako kmalu obnovili gospodarskih in političnih odnosov z Madžarsko. Republikanski rešitvi vprašanja poglavarja na Madžarskem dajemo prednost pred vsemi drugimi. Sele potem se bo moglo govoriti o prijateljskem zblizanju in morda tudi o pomoči.

Podlaga za odnose do Nemčije

so mirovne pogodbe. Med nami in to državo ni nobenega spora. Upamo, da ga tudi v bodoče ne bo. V zadevi glasovanja v Gorenji Sleziji izpolnjujemo dolžnost, ki nam jih nalagajo mirovne pogodbe, V duhu naše demokratične politike žalimo, da ostane slovansko to, kar je bilo slovanskega.

Nato preide minister na razmerje do Poljske.

Glede tešinskega vprašanja pravi, da je uverjen, da je bila odločitev v tem vprašanju v interesu obeh držav in ugodnosti, ki jih odločitev vsebuje za nas in za Poljake, so večje ko neugodnosti. Ne smemo podcenjevati Poljske, ki je važen politični faktor v Evropi. Življenski interesi naše države nam narekujejo, da pazimo na to, da Poljska ne bo ogrožena in da ohrani svoj mirni obstoj. Našo politiko vodi uverjenje, da sta obe državi navezani druga na drugo. Vprašanje, ki nas loči od Poljakov, je naše razmerje do Rusije in odnosi med Poljsko in Madžarsko. Ravnotako kakor glede Bolgarije in Jugoslavije moramo gledati, da se kolikor mogoče malo umešamo v to vprašanje, bodisi posredno ali neposredno. Z vmešavanjem nikakor ne bi služili zblizanju in slovanski ideji. Z rešitvijo tešinskega vprašanja smatra čehoslovaška vlada spor s Poljsko že končnoveljavno končan, dasi ta rešitev ni zadovoljiva. Naša vlada hoče voditi sistematično politiko zblizavanja.

Naša politika napram Rusiji

je, da ne interveniramo. Seveda mora biti ta politika obojestranska. Nimamo pravice, da bi se vmešavali v delovanje sovjetske vlade, zato pa moramo tudi mi zahtevati od nje isto. Rešitev ruskega problema moramo prepustiti Rusom samim. Minister govori nato o možnosti in o posledicah prevrata v Rusiji in pravi: Naše razmerje do Rusije nam narekuje naša tradicija in vsa naša politika. Svoje demokratične in politične smernice branimo tudi v tem vprašanju.

Podlaga za naše razmerje do Jugoslavije

tvorita zvezna pogodba in sporazum z Romunijo, kratkoma politika male entente. Med nami in Jugoslavijo ni niti enega vprašanja, kjer bi zastopali nasprotne interese. Ravnotako moram ugotoviti, da tudi z Romunijo ne obstajajo večja nasprotstva interesov. Ugotovitve tega dejstva utrjuje iznova politiko male entente in mi bi si pri tem želeli sodelovanja drugih držav. Morda bo kaj kmalu prišlo do sporazuma med Poljsko in Romunijo in potem med Poljsko in nami.

Glede položaja na Balkanu

pravi minister, naj se grško vprašanje v kakršnikoli obliki reši. Čehoslovaške to ne zadene, ker ni v tem neposredno interesirana. Nato pride dr. Beneš na razmerje do Bolgarske in izjavlja, da hoče vlada g. Stambulijskega Bolgarsko rešiti notranje krize. Stambulijskega smo radi videli v Pragi in mu pojasnili smernice naše politike. Pri tem stremi naša politika za tem, da se ne vmešava v bolgarske notranje zadeve. Minister doktor Beneš je svoj ekspozé o zunanje-političnem položaju čehoslov. republike končal z ugotovitvijo, da hoče čehoslovaška vlada voditi politiko mira, pred vsem pa mora paziti, da bo to miru demokracije in napredka. Le tako se bodo razmere tudi doma konsolidirale.

Gospodarstvo, trgovina.

Borza 27. januarja.

Zagreb: Berlin 251—252, Italija 530—533, London 535—540, New-York 142—143, Pariz 1030—1060, Praga 188—193, Švica 2350—2375, Dunaj 24—25 25, Valute. Dolarij 139—141, avs. krone 24—25, carski rublji 62—70, francoski franki 970—1000, napoleond. 470—475, nemške marke 231—235, romunski lej 196—198, italijanske lire 515—520, čehoslovaške krone 175.

Dunaj: dinarji 1680—1700, dolarji 587—588, franc. franki 4250—4290, švic. franki 9650—9710, lire 2190—2210, češke krone 805—811, madž. krone 117 25—119 75, nemške marke 1058—1064, poljske marke 78,75—80,75, funti 2257—2277.

Curij: Berlin 11.40, New-York 633, London 248, Pariz 45.30, Milan 22.40, Praga 8.75, Budimpešta 1.40, Zagreb 4.50, Veršava 0.80, Dunaj 1.95, avstrijske krone 1.30.

Agrarna zajednica v južni Srbiji. Minister za agrarne reforme je odobril kredit enega milijona dinarjev za ustanovitev agrarne zajednice v južni Srbiji.

Jablonsko blago. Čehoslovaški konzulat sporoča: Nekaj brezvestnih izveznikov iz Čehoslovaške hoče škodovati češkemu industrijem in producentom jablonskega blaga stem, da se izražajo napram tujim kupcem, da so le one vrste blaga pristne, ki imajo napis »Gablonsko blago«. Ravno nasprotno pa se konstatuje da hočejo dati češki industriji radi narodnega ponosa temu blagu češko ime, kar je pa radi že preje omejenih mahinacij otežkočeno. Spoznavalci blaga se bodo lahko prepričali, da je češko Jablonsko blago najboljša vrsta in da je pomani »Jablonec«, »N. istokot« Gablonza, »N. istokot«.

Pred katastrofo češke tekstilne industrije. Te dni so se sestali v Libercu zastopniki tekstilnih obratov Čehoslovaške k konferenci, da se pogovore o predlogu tekstilnega delavstva, znižati jim mezde za 25% odstotkov, da se ne zaustavi delo v tekstilnih podjetjih. Zastopniki podijli so mnenja, da co v zelo kriličnem položaju, ker so velikanske zaloge tekstilnih produktov in ni zanj sedaj nikakih kupcev.

Gospodarstvo v Hamburgu. Iz Hamburga se poroča, da je dospelo tamkaj 60 vodečih osebnosti holandskega gospodarstva žilja, da prouči gospodarstvo v Hamburgu.

Izmenjava kronskih novčanic v Romuniji. Romunska »Banka Nationale« je izmenjala na romunskem teritoriju nahaajajoče se kronske novčanic po 60%, medtem ko je izdala za ostale 40% potrdila. Kakor se na doznava, bo imenovana banka še ostale 40% zamenjala.

Nemška državna banka. Po poročilu nemške državne banke se je v drugem tednu tega meseca zmanjšala cirkulacija novčanic za 1,429.7 milijonov mark.

Znižanje delavskih plač v Ameriki. »Times« poroča iz New-Yorka, je zahtevalo delavstvo v Ameriki v mnogih slučajih, da se jim zniža prostovoljno mezde. To je v prvi vrsti radi tega, ker se nahaja v Ameriki 35 milijonov brezposelnih delavcev. V mnogih industrijskih podjetjih se je reduciralo plače za 22.5% odstotkov. Tudi cene živillom in obleki so občutno padle, nekatere celo na polovico lanske letne cene.

Razno in humor.

Podrobnosti o umoru treh francoskih socijalistov po Rusih. Neka brzojavka iz Revala prinaša podrobnosti o umoru treh francoskih socijalistov Lefevré, Vergelt in Le Petit po organih panruske izredne komisije. Ti trije francoski socijalisti so vzbujali sum ruske vlade ter so se že dalj časa nadzirali v domovini. Ko so naprosili za dovoljenje vrnitve, se jim je to odbilo. Tedaj so nastopili navidezno potovanje v ozemlje Volge, kjer se jim je posrečilo zmešati sled ter ubežati na sever. V Murmanu pa, kjer so stopili na neko premogovno ladjo, so bili spoznani ter javljeni v Moskvo. Za njimi je bila odposlana ladja obrežne straže ter jih dohitela na odprtem morju. Ko se jim je odvzelo vse listine, so bili vrženi v morje.

Zakaj se v Rusiji, klovni zapirajo. Neki švedski list piše: Ruski cirkus se smatra sedaj, kot tudi mnogo drugega v Rusiji, za javno mnenje. Pripoveduje se, da so je neki klovni cirkusa »Ziniseili« v Petrogradu obrnili do svojega kolega ter ga vprašali, kje da je vendar bil cel teden. »Drva sem iskal,« je prejel kot odgovor in potem je pripovedoval klovni, kod in kam je hodil, kako je iskal in brskal in da je slednjič vendar našel. Prvi je opral, ako les lahko pogleda. Da, samo obljubiti mi moraš, da mi ga ne vzameš. Oni mu je obljubil in tedaj privleče klovni iz velikanske vreče — žeplenko! Takoj sta bila klovna klinčcem.

Glavni urednik: Radivoj Rehar.

Odgovorni urednik: Fran Voglar.

Mala oznanila.

Blagajničarka za trgovino se takoj sprejme. Začetnica z boljšo šolsko izobrazbo ima prednost. Ponudbe na upravnishvo pod »Marljiva«. 125

Prodaja se: 3 postelje, 3 nočne omarice, kuhinjska miza, 2 jedilni omar, 4 stenske podobe in druge razne stvari. Vprašati: Wienergraben št. 174 pri viničarju. 122 3—2

Cenjene dame, katere žele po ceni kostume za sokolsko maskerado in gledališko reduto, naj se blagovolijo zglasiti v mojem modnem salonu, Aleksandrova cesta št. 45-I, dnevno od 14.—16. popoldne. M. Zakrajšek. 124 2—1

Trgovinska oprema se prodaja. Koroška c. 102. 129

Išče se meblirana soba s prostim vhomom za enega ali dva gospoda. Ponudbe na upravo lista. †

En velik štedilnik za vdati se prodaja. Vprašati v upravi lista. †

Naše naročnike

opozarjamo, da se naročnina plačuje v naprej in ne nazaj. Kdor pa nam lista, ko mu poteče naročnina ter ne doloži druge, ne vrne, tega smatramo še nadalje za naročnika ter je tudi pravno dolžan poravnati nam naročnino za vse nadalje prejele številke.

Uprava.

Motorje za istosmerni tok (Gleichstrom)

14 HP, 3 HP, 1 HP z napuščaji (Anlass) ter motor na plin prodaja

Mariborska tiskarna d. d.
Jurčičeva ulica 4.

MARIBORSKA TISKARNA D.D.

Centrala: Jurčičeva ul. 4. Podružnica: Strossmayerjeva ul. 5.

Izvršuje vsa v tiskarsko, litografsko in kamnotiskarsko stroko spadajoča dela, kakor: knjige, brošure, cenike, računske zaključke, letake, lepake, vabila, račune, razpredelnice, pisma in pisemske zavitke, osmrtnice, posetke, račune ter vse tiskovine za občinske in druge urade. Naročila se točno izvrše ter se zaračunajo najceneje.

Centrala:
Telefon
št. 24.

Podružnica:
Telefon
št. 3/VI.

Tiskarna je opremljena z najmodernejšimi in najnovejšimi stroji in črkami.